

A

320

—

111

6.
Mans Thusta - Cilduok

Ms 0375

Halmagji
ggyjtlebuny

5.

Értz, vagy kö volt a Szive,
Ki előbb a Tengerre,
Merte bizni életét;
Hol az élet, 's a halál
Nak egy deszka falon áll,
's változtatták reményét;
Ha az élet biztattya,
Az halál iroztattya,
Duppláztattván félelmét.

7.

Tiphis volt ki előben
A Tengeri örvényben,
Hajókázni méréskélt,
Ő volt aki Kormányal,
Arbutz, és Vitorlával,
Hajót Szélnek erejtett,
's hogy batrobban evezzen,
Kerefebbé felhessen
Vas-matrkait is képzitett.

3.

De még akkor neveit
Nem tudta, se ereit,
Az Eg'csillagainak

Nem is ^{sz} tud

Nem is volt még Magnet tő,
Eg' föld, s tenger vezető,
Nem volt haszna azoknak,
Isti Szerentse vezette,
Szélnek hogy ereztette,
Vitorláit hajónak;

4.

Láthatz már most Tajakat
Mint nagy roppant Várokat,
Tengereken uszkálni,
Dörgésekkel ágyuknak,
Tűzekkel a poroknak,
Villámokat tsinálni;
A Habok tetejekről,
Mint meg anyi hegyekről,
Menyköveket hajgálni.

5.

Már se Dedalus Szárnyán
Se Medea Sárkányán
Nem Szükség hogy repüljünk;
Triptolemus Szekere,
Annak sebes kereke;
Nem érnek már most velünk;
Mert Szárnyán a feleknek,
Hátán a Tengereknek
Villám módra el tűnünk.

6.

6.

Már se Thulé a földnek
Se Pangye a vizeknek;
Nem utolsó határa,
Mert Kolomb égyszis tövel,
Egy Tíllag erejével,
Uj Világra talála;
Hol más földet, 's más eget,
És más sok Nemzeteket
Lábunk alatt jámlála.

7.

Ah! vakmerő méretség,
Pazdag telhetetlenség,
Mit háfnáltak mind ezek?
Vallyon ezek jobbakka,
Lentebb, 's igazobbakka,
's mértékletesebbé tették?
Nyultt-e azzal életünk;
Más világra hogy léptünk,
's ezek mi jót Szerzettek?

8.

Hogy Mexico kintjére,
Perce arany erére,
Ra' találtt a fővényesség;
Mint a Sajt a predára,
Ugy rohant minden arra,
Táplálván a reményesség;

Nótt pe- /
m

Nőtt pedig jobban azzal,
Mint a Tűz, az Olajjal,
Bennünk az Arany éhség.

9.

Czék azok az Hydrák
Kik Szivünket mardossák
Ostromolnak bennünket;
Nap keletről, északra,
Délről meg nap nyugotra,
Hurtzolják életünket;
Nyugalmot nem engednek,
Mint Furiák kergettnek,
Közelitik végünket.

10.

Eltek Sokkal tündésben,
A hajdoni időkben,
Őrzötték kik juhokat,
Hol a szép Sík mezőkön
Hol árnyékos erdőkön;
Legeltették nyájokat;
A tífűförgő forrásból,
Vagy a kristály forrásból,
Itattatták azokat.

11.

Ha hol el alkanyodtak,
Ugyan ott el aludtak,
Adtak ágyot viragok;

Ar. Eg. (10)

Az Égnek boltozattya,
Annak nedves harmattya,
Volt mint annyi balsamjok,
Mint gyenge Legyezővel
Az hajnali Szellővel
Nyugtatták a Tűllagok.

12.

Nem volt mit kíványának,
Aranyra nem vágytanak,
Mire való nem tudták,
Egyenlő volt a forjok,
Egy aranyu gazdagjok,
A másét nem kapdosták,
Mint Titirus hol tejjel,
Hol más tej gyűjteményel,
Eteket táplálták.

13.

Voltak ezek boldogok,
Arany nélkül gazdagok,
Etek Arany időkét,
Riknek se a fővényység,
Se a mérges irigység,
Nem fogyatta kedveket,
Végre tündes halállal
Mint egy édes álommal
Végzettek eteket.

Ad imitationem Horatii composuit B. S. Sz.
Anno 1755.

W E F